

JUDr. Josef Baxa

předseda Ústavního soudu (od 8. 8. 2023), soudce Ústavního soudu (od 5. 6. 2023)

Josef Baxa (*1959) vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1984 se stal trestním soudcem okresního, později pak Krajského soudu v Plzni. Na jaře roku 1990 byl jmenován ministryní spravedlnosti Dagmar Burešovou jeho místopředsedou.

V roce 1998 se stal prvním náměstkem ministra spravedlnosti Otakara Motejla, byl jím až do roku 2002. Podílel se na tvorbě koncepcí, věcných záměrů i návrhů zákonů a jejich prosazování v legislativním procesu v podobě vedení nebo členství v kodifikačních komisích, expertních skupinách a účasti v legislativní radě vlády a parlamentních výborech. Mezi přijaté právní předpisy patřily trestní řád, zákon o probační a mediační službě, zákon o soudech a soudcích, zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, soudní řád správní, daňový řád a mnohé další.

Na přelomu tisíciletí se podílel na budování nové institucionální a procesní podoby správního soudnictví a Nejvyššího správního soudu, a to v návaznosti na zásah Ústavního soudu v roce 2001. Měl zásadní roli při vybudování Nejvyššího správního soudu. Do jeho čela jej v roce 2003 jmenoval prezident Václav Havel. Funkci předsedy soudu vykonával do roku 2018 a do roku 2023 byl jeho soudcem. V letech 2007–2008 zpracoval koncepci, inicioval a prosazoval legislativní zakotvení nového systému kárného soudnictví ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů a jeho zavedení do praxe u Nejvyššího správního soudu. Po celou dobu kromě řízení soudu a vlastního rozhodování o kasačních stížnostech také předsedal rozšířenému senátu tohoto soudu, byl zástupcem předsedy senátu ve věcech volebních a politických stran a od roku 2021 předsedou kárného senátu ve věcech soudních exekutorů.

Věnuje se také publikační a vzdělávací činnosti, byl členem vědeckých rad a redakčních rad odborných časopisů, spoluautorem významných komentářů, odborných publikací a desítek statí v oboru trestního, správního a daňového práva. V devadesátých letech minulého století se podílel na založení Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni, V roce 1993 připravil podklady pro úspěšnou akreditaci Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Na fakultě kromě akademických funkcí vyučoval trestní právo.

Často veřejně vystupuje na odborných konferencích, seminářích, veřejných slyšeních, diskusních panelech atd. Věcně se příspěvky týkaly trestního, správního, finančního a ústavního práva, systémových otázek fungování dělby moci, nezávislosti soudnictví a možnostmi jeho reformy, s důrazem na nezávislost a efektivitu soudního systému, roli soudců, jejich výběr, vzdělávání a výchovu a soudcovské etiky.

Kromě odborných fór vystupuje i v médiích, zabývá se stavem a vývojem právního řádu a kvalitou normotvorby, zvláště v souvislosti s masivním rozšiřováním právní regulace, jejímž důsledkem je omezování svobody jednotlivce, a přispívá tak ke srozumitelnosti a popularizaci práva a soudního rozhodování v odborné i laické veřejnosti.

Je nositelem řady ocenění udělovaných odbornými komunitami (např. stříbrná medaile Antonína rytíře Randy 2012, Právník roku 2009).

Dne 5. června 2023 jej prezident republiky Petr Pavel jmenoval soudcem Ústavního soudu. Dne 4. srpna 2023 byl prezidentem republiky jmenován předsedou Ústavního soudu s účinností od 8. srpna 2023.

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr.

místopředsedkyně Ústavního soudu (od 25. 6. 2024), soudkyně Ústavního soudu (od 8. 8. 2023)

Veronika Křest'ánová (*1969, Praha) vystudovala v roce 1992 Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Během studií absolvovala dvousemestrální studijní pobyt v Německu. V roce 1998 zakončila doktorské studium a získala tituly Dr. a JUDr.

Od roku 1992 působila 18 let v advokacii (1994 až 1996 jako komerční právnička, 1996 až 2010 jako advokátka). V letech 2002 až 2010 byla členkou Arbitrážní komise Rady pro reklamu. V letech 2006 až 2010 byla rozhodkyní Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

V roce 2010 byla jmenována soudkyní a přidělena k Městskému soudu v Praze. Tam projednávala a rozhodovala spory nejprve jako samosoudkyně na prvním stupni se specializací na autorské právo a na ochranu osobnosti. Od roku 2014 působila u Městského soudu v Praze v senátu (od roku 2017 na pozici předsedkyně senátu) na odvolací agendě se specializací na ochranu osobnosti i s nesespecializovanou občanskoprávní agendou. V lednu 2017 byla pověřena funkcí místopředsedkyně Městského soudu v Praze a od února 2017 byla do této funkce jmenována, funkci vykonávala až do jmenování soudkyní Ústavního soudu.

Po celý profesní život působí i na akademické půdě. Věnuje se tam autorskému právu, právu mediálnímu i obecně hmotnému právu občanskému. V letech 1992 až 2014 vyučovala na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, od roku 1994 doposud působí na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a od roku 1999 učí na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění. Přednáší i pro Justiční akademii.

Z doby do roku 2010 má i legislativní zkušenosti: byla členkou expertní komise pro tvorbu autorského zákona z roku 2000, participovala na tvorbě některých novel autorského zákona i na některých předpisech mediální legislativy, jakož i na přípravě občanského zákoníku v rozsahu úpravy licence. Je spoluautorkou komentářů k autorskému zákonu a autorkou či spoluautorkou dalších odborných publikací či článků v oblastech svých specializací.

Je členkou Soudcovské unie a jejího Etického soudu.

V roce 2015 získala v oboru právo duševního vlastnictví ocenění Právník roku 2014. V roce 2022 získala ocenění Flamma 2021 pro inspirativní právničky.

Ve volném čase se věnuje rodině a přátelům. K jejím zálibám patří aktivně běh a pasivně umění a kultura.

Dne 8. srpna 2023 ji prezident Petr Pavel jmenoval soudkyní Ústavního soudu. Dne 25. června 2024 byla prezidentem jmenována místopředsedkyní Ústavního soudu.

prof. JUDr. Kateřina Ronovská, Ph.D.

místopředsedkyně Ústavního soudu (od 4. 8. 2023), soudkyně Ústavního soudu (od 4. 8. 2023)

Kateřina Ronovská (*1974, Brno) vystudovala Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, která je jejím domovem. Rozhodla se zůstat v akademické sféře. Proto na PrF MU absolvovala i postgraduální studijní program, později působila na různých akademických pozicích a od roku 2019 – do svého jmenování ústavní soudkyní – vedla tamní katedru občanského práva. Masarykova univerzita jí v roce 2021 udělila titul profesorky občanského práva.

Absolvovala několik dlouhodobých zahraničních studijních a výzkumných pobytů v Nizozemí (Vrije Universiteit, Amsterdam, 2001), ve Švýcarsku (Institute Suisse Droit Comparé, Lausanne, 2001), v Německu (Max Planck Institute für ausländisches und internationales Privatrecht, Hamburk, 2012, 2017, 2018) a působila rovněž jako hostující profesorka v Izraeli (IDC Herzlyia, 2020).

Specializuje se především na soukromé právo, zejména pak právo osob v právním smyslu, spolkové právo, nadační a trustové právo v mezinárodně komparativních souvislostech. V posledních letech se věnovala i problematice správy cizího (rodinného) majetku. Jako kariérní akademička ovšem nikdy nebyla "odtržena" od praxe. Z pozice expertky spolupracovala při hledání řešení složitých výkladových problémů s řadou advokátních kanceláří a neziskových organizací, pravidelně přednáší pro soudce, advokáty, notáře, daňové poradce. V letech 2016–2017 byla členkou rozhodčího senátu Mezinárodního rozhodčího soudu při ICC v Paříži.

Kateřina Ronovská je autorkou monografií, učebnic a komentářů, spoluřešitelkou několika mezinárodních srovnávacích projektů. Pravidelně publikuje v českých i zahraničních odborných časopisech. Aktivně se zapojuje do diskusí o stavu a vývoji (nového) soukromého práva a taktéž o problematice vysokého školství, vědy a výzkumu. Je členkou vědeckých rad Masarykovy univerzity a Univerzity Palackého v Olomouci. V letech 2022–2023 byla členkou Rady pro výzkum, vývoj a inovace (poradní orgán Vlády ČR).

V rámci svých aktivit přispívajících k vytváření vhodného právního prostředí pro fungování nadací, nadačních fondů a spolků a rozvoj filantropie v České republice i v Evropě byla mj. dlouholetou členkou Výboru pro financování a legislativu Rady vlády pro nestátní neziskové organizace. Působila i ve správních a dozorčích radách několika českých nadací a nadačních fondů.

V roce 2014 jí byla udělena Medaile skautské vděčnosti.

Volný čas tráví s rodinou, cestováním a sportem.

Dne 4. srpna 2023 ji prezident republiky jmenoval soudkyní a místopředsedkyní Ústavního soudu.